

El Rossinyol II

(Jacint Verdaguer - A. Marcano)

Rossinyolet que plores tendria's consolació
mes ai t' amor que enyores també l'enyora jo
En mires les estrelles junig tins lo cor allí
també també en mitg d'elles mon estimat veig
L'aurora coronava son front amb's místics raigs
al cel mísica dava gentil florida al maig
veig, i d'enyorança el núvol me t'ha pres
i el sol de ma'esperança no m'ha brillat mai més
Ohes sentis? És sa veu dolça, que et crida a tu a prop seu
Deixa ton nin de molca, vina rossinyol meu
Les ales d'or desplegues al vent del Paradi's
i cel amunt navegues i cel amunt navegues
de Lion al port felici.

Del'alba que esperaves ja t'ha sortit l'estel.
En terra a Deu busques i l'has trobat al cel.
Oh, junig fins Ell a passos no puc seguir ton vol,
~~sigali al dalt, els braços si a mi també m'hi vol~~
~~dig-li eh dalt~~

~~An. Jacint Verdaguer~~